

han rebut una comunicació del Governador de Catalunya Josep de Viure y de Margarit, en la qual diu que l'enemic va engroixint el seu exèrcit i segons avisos havia assetjat la ciutat de Lleida i per això demana el major nombre possible de gent amb els seus «cabos»; els consellers acorden anar a Barcelona a veure els senyors de la Junta del Batalló i el Governador per fer-los notícia que la Universitat no pot pagar el batalló i fer soldats tot junt. Tot i això, el dia 6 del mateix mes acorden fer una lleva de deu soldats per temps de dos mesos, vista «la molta necessitat te lo senyor Mariscal de la Mota de gent de guerra».

Com és natural, els soldats, no eren pas sempre correctes, car sovint eren gent aventurera; a 27 de Desembre de l'any 1640 es dóna compte que el dia de Sant Esteve els soldats que arribaren a la vila de diferents parts espatllaren les portes de la casa de D. Jaume de Margarola i hi volien calar foc. I en el Juliol de 1642 la senyora Rossell viuda ha presentat queixes al Consell que els soldats que la universitat de la vila ha aposentat diferents vegades en la seva casa del carrer de Barcelona, li han causat molts desperfectes a les portes, sostres i tancadures; per satisfer aquests desperfectes s'acorda perdonar a la senyora Rossell tres anyades del cens de dues lliures i dos sous que paga a la universitat.

Ben curiós és aixímateix el concepte que tindrien dels segadors, car el dia 25 de Juny de 1641, diada de Sant Joan, acorden ajornar passar comptes amb el clavari perquè «en lo die present en la present vila se han de aplegat molt gran número de segadors y per guardar que en la present vila per culpa de dits segadors no se succehesca algun insendi y per guardar no se succehesca los senyors Concellers necessitan vagen per la vila per lo qual no és possible poder restar en la Casa de la Universitat per passar lo compte de dit clavari».

Una altra càrrega important que tenia la vila eren els allotjaments. Lloc de pas quasi bé obligat per anar de Barcelona a França, sovint hi havien tropes franceses allotjades. El dia 3 de Juliol de 1641 «vuy die present en la present vila ha arribat un offisial lo qual va comboyant un regiment de soldats de Infanteria de número de mil y sinch cents y dit offisial demana allotjament es de parer (el conseller en cap) que sia mirat si poria concertar ab ells de dar los per un refresch» I el dia 7 diu que el dia 3 «se determina que lo offisial que anava comboiant un regiment de soldats de infanteria francesa de numero de mil y sinch cents per lo que demanava allotjament per dits soldats que se miras si se poria concertar de donar-lo un refresch lo qual sels dona vuyt lliures set sous a mes de les vint y una lliura y tres sous etes baxan per la vila entre los particulars que tambe sels dona es de parer que sia per ben fet». S'acorda.